

Տ. ՄՈՄԻԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՄԱՐԳՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈՋԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ ԱՆԱՌԱԿԻ ԿԻՐԱԿԻՆՆ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(20 փետրվարի 2005 թ.)

*«Զի այս որդի իմ մեռեալ էր՝ ևս եկեաց,
կորուսեալ էր՝ ևս գտաւ»:*

(Ղուկ. ԺԵ 24)

«Ցանուն Տօր ևս Որդոյ ևս Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն»:

Միրելի հավաքացյալներ, մեր Եկեղեցու և յուրաքանչյուր հավաքավոր քրիստոնյայի համար Մեծ Պահքի շրջանն առանձնանում է որոշակի պատասխանատվությամբ, քավչա-
րար սրբագործությամբ, որը մեզ քայլ առ քայլ մոտեցնում է Աստծուն: Աստված Իր կենսա-
րար գործությամբ մեր կողքին է այսօր և միշտ և Իր օրհնաբեր ներկայությամբ գորացնում է
մեր հոգիները, ամրացնում մեր հավաքը:

Միրելի բարեպաշտ ժողովուրդ, Մեծ Պահքի յոթ կիրակիներն ունեն իրենց խորհուրդն
ու նշանակությունը: Դրանք յոթ հիշարժան օրեր են, որոնցից յուրաքանչյուրը մեզ խորհել է
տալիս Քրիստոսի փրկչական վարդապետության մասին, ցույց տալիս այն ճշմարիտ
ուղին, որ մեզ տանում է դեպի մեղքերի քավություն, ապաշխարություն, զոջում ու խոնարհու-
թյուն: Մեր սուրբ Հայրերը դարեր ի վեր Մեծ Խորհուրդ են տեսել Մեծ Պահքի մեջ: Նրանք
վկայել են, որ կերակրից հրաժարվելն առանց մեղքից հետո կանգնելու՝ անօգուտ է: «Մաքա-
նան միշտ պահքի մեջ է, ոչինչ չի ուտում, բայց մեղք գործելուց չի դադարում և չի հոգնում», -
ասում է Ս. Գրիգոր Տաթևացին: Իսկ մեր Փրկիչ Հիսուս Քրիստոս Լերան քարոզում Պահքի
մասին ասում է. «Եթե ծոմ պահեք, տրտմանեք մի լինեք կեղծավորների նման, որոնք իրենց
երեսներն են այլանդակում, որպեսզի մարդկանց այնպես երևան, թե ծոմ են պահում, այլ
երբ դու ծոմ պահես, օծիր քո գլուխը և լվա քո երեսը, որպեսզի չերևաս մարդկանց ծոմ
պահող, այլ քո Հորը զաղպնաբար, և քո Հայրը, որ տեսնում է, ինչ որ ծածուկ է, կհարուցի
քեզ» (հմմտ. Մարթ. Զ 16-18): Մեծ Պահքի կիրակիները խորացնում են մարդու պատասխա-
նատվությունն Աստուծո և իր նմանի հանդեպ:

Այսօրվա կիրակին կոչվում է Անառակի Կիրակի և ընթերցվում է Ղուկասու Ավետարա-
նի Անառակ որդու մասին առակը (տես Ղուկ. ԺԵ): Այս կիրակիի խորհուրդն առանցքվում է
մարդ և Աստված հարաբերության մեջ: Մի հարուստ մարդ երկու որդի ուներ: Նրանցից
կրտսերը, պահանջելով հայրական ունեցվածքի իրեն հասանելիք բաժինը, վաճառում է
այն և գնում հեռու երկրներ, վաճառում իր ողջ ունեցվածքը՝ անառակ ապրելով, և ընկնում է
ծայրաստիճան թշվառության մեջ: Սրիպված խոզապահ է դառնում մի հարուստ մարդու
մոտ, անգամ փորձում է սնվել խոզերի կերակրով: Այս թշվառության մեջ մտաբերում է, որ
իր հայրը անբավ հարստություն ու ծառաներ ունի, որոնք աշխատում են ու կերակրվում իր

նում է դեպ ապաշխարություն: Որդին զոջաց, ապաշխարեց, վերադարձավ հոր մոտ և ասաց. «Հայր, մեղանչեցի երկնքի դեմ և թո առաջ, այլևս արժանի չեմ թո որդին կոչվելու»:

Սիրելի բարեպաշտ ժողովուրդ, Աստված ուղղում է մեր բոլորի ճանապարհները: Ո՛վ ենք մենք առանց Աստծո, ո՞ր կարող ենք գնալ առանց Աստծո կամքի և, վերջապես, բազմաթիվ անգամ չենք համոզվել, թե ինչքան անցողիկ է նյութական շահը, հաջողությունը, նյութականի վրա խարսխված կարճաժամ երջանկությունը: Առակի մեջ կարևոր է նաև այն, որ հայրը ջերմությամբ ընդունեց իր մեղավոր որդուն, ուրախացավ նրա զոջումով և խոսքով անուրախեց:

Մեր Երկնավոր Հայրը սիրով ընդունում է մեղավորին, որովհետև Աստծո համար ոչ թե մարդու դատաստանն է կարևոր, այլ փրկությունը: Եվ, վերջապես, Հիսուս այս աշխարհ եկավ մեղավորներին փրկելու համար և ոչ թե նրանց համար, ովքեր փրկված են այլևս: Հիշապահե՛ք Ղուկաս ավետարանչին. «Ասում եմ ձեզ, թե այսպես ուրախություն կլինի երկրնրում մեկ մեղավորի համար, որ ապաշխարում է, քան թե իննսուն և ինն արդարների համար, որոնց ապաշխարություն պետք չէ» (Ղուկ. ԺԵ 7):

Այո, Աստված գթասիրտ է և միշտ պարտաստ օգնելու բոլոր մեղավորներին, նրանց, ովքեր անկեղծ զոջալով փնտրում են Աստծո ճանապարհը: Հիշե՛ք Հակոբոս առաքյալին, որ հորդորում էր. «Մոլեցե՛ք Աստծուն, և Նա կմերձենա ձեզ: Մեղավորներ, մաքրեցե՛ք ձեր ձեռքերը, երկմիտներ, ուղղեցե՛ք ձեր սրբերը, խոնարհ եղե՛ք Աստծո առաջ, և Նա կբարձրացնի ձեզ» (Հմմտ. Հակ. Դ 8):

Ուստի, սիրելի հավաքացյալ ժողովուրդ, երբեք չհեռանանք մեր Տիրոջից, չհեղինակե՛ք անցավոր արժեքներին, հեղինակե՛ք մեր Տիրոջը, լինե՛ք ազնիվ, արդար, երկայնամիտ և աղոթե՛ք Տիրոջը, որպեսզի քավություն և թողություն շնորհի մեզ ամենքիս, քանի որ գիտենք և վստահ ենք ու հեղինակալ աստվածաշունչ խոսքին. «Զի քաղցր է Տեր եւ յափտեան է ողորմութիւն Նորա» (Հմմտ. Մաղմ. ԾԵ 1):

Ուրեմն մենք էլ, սիրելի հավաքավոր ժողովուրդ, ապրելով անառակ որդու զոջման գիտակցությունը, դիմենք առ Աստված՝ ասելով. «Տեր, մեզ ևս մաքրիր և արձակիր մեր մեղքերից, ինչպես որ արձակեցիր անառակ որդուն, և նրա պես արժանի դարձրու Քո ողորմությանը», որով և Քեզ, Որդուն և Մուրք Հոգուն փառք հավիտյանս հավիտենից. ամեն: